

ogsaa være naaet fra Norge, hvor den iflg Collett yngler op til 64°. (Mindre Medd. vedr. Norges Fuglefauna 1881—92).

Paa Jan Mayen skal den være fanget en Gang.

Dr. Helms's Eksemplar er fundet døende i Omegnen af Kap Dan i Efteraaret 1902 og nedsendt af Johan Petersen i Angmagsalik. Den er ikke kønsbestemt, men synes efter Ydret at dømme at være en Hun; en ung Fugl er det, med tykke Hælle og Rester af Ungfuglens Dragt paa Bryst og Bug.

Fuglen fra Julianehaab er ogsaa ung; heller ikke den er kønsbestemt, men er vist, ligeledes efter Ydret at dømme, en Han.

MINDRE MEDDELELSER.

EN UDFLUGT TIL ROSKILDE FJORD FOR 18 AAR SIDEN.

Maaske det kunde interessere en og anden at høre lidt om, hvorledes Fuglelivet paa »Svineholmen« i Roskilde Fjord formede sig for 18 Aar siden; det var jo den Holm, som blev grundigst undersøgt under Foreningsudflugten i 1907, og der viser sig at være ikke saa lidt Forskel paa Fuglelivet den Gang og nu. — Turen blev foretaget 3 Juli 1889, altsaa omtrent paa samme Aarstid som Udflugten i 1907; min Ledsager var nuværende Overlæge Stein paa Skørping Sanatorium. Beskrivelsen er taget væsentlig ordret ud af min Dagbog for 1889: »Kl. 12 roede vi fra Bidstrup Parcelgaard ud til en lille græsbevokset Holm, Svineholmen, ude i Fjorden ikke 1000 Alen fra Land. Paa Vejen derover vedblev en gammel Gravand (*Tadorna cornuta*) at kredse omkring Baaden; Magen eller Ællinger saas ikke. Da vi kom til Holmen, rejste sig straks en Mængde Terner og Maager skrigende over os; af Terner var den almindeligste Dvergternen (*Sterna minuta*), der med sin lynsnare Flugt i smaa korte Vendinger snart fo'r om i Luften, snart satte sig paa Jorden, dels paa smaa Pynter ud i Fjorden, dels paa den lerede Bund af en for Øjeblikket udtømt Sø, der indtager en stor Del af Øen; udfløjne Unger af den saas allevegne, med et rundt Tal saa vi vel 100 ialt. Meget mindre talrig var den alm. Terne (*Sterna hirundo*), der dog jævnlig lod sit hæse ejendommelige Skrig høre, idet den stod stille over os i Luften; af dens Unger fandt vi over 10, de fleste næsten flyvfærdige; de laa og gemte sig i smaa Fordybninger i Græsset, men løb dog

ret ubekymret, naar vi satte dem, efterat have taget dem op; enkelte af dem sejlede langt ud i Fjorden øjensynlig uden Tanke om at vende tilbage; af gamle Terner saa vi vel henved 30. Hættemaager (*Larus ridibundus*) kredsede ligeledes om os med deres Latter og korte Skrig, i Begyndelsen tæt over vore Hoveder, men derpaa stigende højt tilvejs; ingen Unger saas og kun 1 Rede med Æg; ialt saas 40—50 Hættemaager. Enkelte gamle Stormmaager (*Larus canus*), vel ialt 7—8, kom af og til flyvende over Øen. I det Kor, der hilste os, da vi nærmede os Øen, var Rødbenens (*Totanus calidris*) Stemme en af de mest fremtrædende. I stort Tal fløj de skrigende om os, men slog sig dog til Ro og satte sig rundtom ved Strandkanten, navnlig paa smaa Pynter; i Græsset fangede vi en Dununge, der laa og gemte sig i et Hul. Paa en Pynt, der gik 5—6 Alen ud i Vandet, sad et helt lille Selskab paa mindst 20 Stykker; en Del fløj efterhaanden, som vi nærmede os; tidsidst sad kun tilbage 2—3 gamle og 6—7 næppe fuldvoksne eller kun halvvoksne Unger; da vi vare lige i Nærheden, tog de fremmeligste af Ungerne møjsommeligt Flugten og fløj baskende med Vingerne et lille Stykke hen paa Holmen; to derimod, som vare for smaa til at flyve, svømmede i smuk Enighed ud i Stranden og roede temmelig hurtig afsted og tabtes snart af Syne; en tredje svømmede ogsaa ud, men kom snart tilbage til Holmen. En næppe flyvefærdig Unge af Præstekraven (*Ægialitis hiaticula*) fandtes ogsaa blandt Rødbenene, den eneste Unge, vi saa; ellers var der nok af de voksne Fugle, navnlig inde i den udtørrede Sø midt paa Holmen fandtes de i temmelig stort Tal; vi saa mindst 20. I Fugleskaren, som vi saa ved vor Ankomst, var ogsaa enkelte Viber (*Vanellus cristatus*), men der saas kun 2—3 gamle Fugle; derimod fangede vi 3—4 halvvoksne Unger, der løb om i Græsset. Af Spurvefugle saa vi Hvid Vipstjert (*Motacilla alba*), af hvilke en halv Snes Stykker løb om paa Søbunden midt paa Øen, og af hvilken vi ogsaa fandt en Rede; endvidere sang enkelte Lærker (*Alauda arvensis*) paa Holmen. — Paa en lille Rotur over mod Bognæs Skov saas endvidere en Hejre (*Ardea cinerea*), 2 Strandskader (*Hæmatopus ostreologus*), nogle Graaænder (*Anas boscas*) og Spidsænder (*Anas acuta*). O. H.

POMERANTSFUGL, EUDROMIAS MORINELLUS. Den 1 December 1907 skød jeg en ung Fugl i Uglvig, $\frac{1}{2}$ Mil Øst for

Esbjerg. Den opholdt sig paa en Brakmark og var ikke i Selskab med andre Fugle. En Undersøgelse af Fuglen, foretaget af Hr. E. Lehn Schiøler, viste, at det var en ca. 5 Maaneder gammel Hun. Vejret var stærkt taaget med svag SSØ Vind.

BOMLÆRKE, EMBERIZA MILIARIA. I Uglvig ved Esbjerg fandt jeg den 3 November 1907 en forladt Rede indeholdende 3 Æg. Den fandtes paa Havrestub og var anbragt i en lille Fordybning i Jorden. Æggene, der ikke havde været rugede, var begyndt at gaa i Forraadelse, men i deres Ydre var intet at bemærke; Farverne var ikke i mindste Maade afblegede. Det er sandsynligt, at de er lagt i første Uge af Oktober, idet Havren paa det Tidspunkt blev afhøstet.

Esbjerg, 6 Decbr. 1907.

M. KLINGE.

FRA ANDRE TIDSSKRIFTER.

Da det muligvis vil interessere nogle af vore Læsere at følge den videre Gang i Diskussionen mellem Jægere og Ornithologer, hid sættes nedenstaaende fra »Dansk Jagttidende«.

I Septemhernummeret af nævnte Blad havde Redaktionen til Hr. E. Lehn Schiølers Henvendelse til Baron Rosenkrantz knyttet følgende Bemærkninger:

Da foranstaaende Skrivelse er rettet til Hr. Baron Rosenkrantz, som formentlig selv vil svare, kunne vi nøjes med nu at give den nogle faa redaktionelle Bemærkninger med paa Vejen til den rette Adressat.

Vi Jægere ere ifølge vore Vilkaar i Reglen praktiske Folk, men have dog en temmelig udpræget Sands for at trænge tilbunds i alt, hvad der angaar vor Gerning. Derfor ere vi baade taknemmelige og lydhøre, naar Videnskaben taler til os, og ganske særdeles naar dens Sprog er populært og urbant, som nu Hr. Lehn Schiølers. Imidlertid føle vi os lidt skuffede, naar vi paa Omraader, hvor vi selv have Erfaringer i talrig Mængde, møde en Teori, der ganske strider mod disse. Thi hvad er vel Videnskab egentlig andet end Kvintessentsen af Undersøgelser og Erfaringer, samlet med alsidigt Syn for Fænomenerne? I alt Fald kan denne Definition maaske passe nogenlunde paa Naturvidenskaben.

Vi blive altsaa lidt skuffede ved at se Hr. L. S. paa Grundlag af amerikanske og egne Maveundersøgelser opstille den Teori, at de aller fleste Rovfugle ere ganske og nogle af dem, vi anse for de værste, næsten uskadelige for vore og Landbrugets Interesser. Hvorfor vil Hr. L. S. holde sig til Maveundersøgelserne alene og borteliminere Jægerne Erfaringer? Det forekommer os, at han